

Amikor a film nem él örökké...

Pár napja merült fel bennem, hogy a kb. 2006-ban kezdő digitális korszakom eltti filmes korszakom terméseit digitalizálnom kellene, el is kaptam a dobozkát, amelyben a papírképek alatt a negatívokat tartom, és terepszemlét tartottam, hogy milyen lehetőségeim adódnak arra, hogy viszonylag kevés munkával tölthet minőségben digitális formára alakítsam a képeimet...

A lehetőségeken kissé elszomorodtam, mivel alapvetően három utat tudok választani: egy profibb fotóciikk boltba beadom a tekercseket, és ott elvégzik a munkát; esetleg veszek jó pénzért egy negatív- és diafilm szkennert, majd a hideg téli napokon elszöszölök a képek feldolgozásával; illetve barkácsolok egy átvilágító asztalkát, és állványról fotózom az egyes filmkockákat.

Alapvetően az első opció felé indultam el, mivel második opció vagy túlságosan drága egy tekercset feldolgozni képes szkennert, vagy kicsit olcsóbb az eszköz, de idrabló tevékenység; a utolsó meg egyértelműen idrabló. A fotó levelezlistán feltett kérdés után viszont azt láttam, hogy az első opció se olcsó.

A legtöbb helyen ugyanis 50-60 forintért vállalnak negatív digitalizálást (például az <http://emlekmento.com/hu/dia-szkenneles-negativ-szkenneles> oldalon a nekem első körben teljesen megfelelő közel fullHD felbontású 1200dpi digitalizálás 50 forint filmkockánként), ami a dobozkámban lévő 34 darab (vegyesen 24 és 36 filmkockás) átlag 30 filmkockát tartalmazó tekercset tekintve nagyjából 50 ezer forint lenne (és ebben még nincs benne a hatosával felszabdaltnak diafilmre fotózott gyűjteményem... a tekercsenkénti átlagos 1500 forint kicsit több, mint a lélektani határként felállított 1000 forint / tekercses ár, de sajnos olcsóbb lehetőséget nem találtam.

A digitalizálás mellett két okból döntöttem, egyrészt szeretném, ha lenne egy másolat a képeimről, illetve a *fontosabb* képeimről – mivel jó részük értéktelen (főleg a kevésbé jól sikerült tájképek vagy az életem korai szakaszában készült bemozdult vagy életlen képek), sok képem az évek távlatából már nem hordoz olyan információt, amely nekem bármit is jelentene, másoknak pedig még ennyi értéket se jelentenek.

Másrészt nem szeretném, ha idővel a fontosabb képeimnek a tekercse az alábbi két képen láthatóhoz hasonlítana, amelyet a többi – egészségesen kinéz – 35 tekercs között találtam:

Jól láthatóan levált a film információhordozó rétege, így megközelítőleg helyrehozhatatlanul elveszett a rajta található képek nagy része, a töredékekből tudtam csak megállapítani, hogy egy kevésbé fontos iskolai kirándulás képei semmisültek meg.